

LEVENT

Yüzyıllık
Mektubun Gizemi

Mustafa Orakçı

GİZLİ İŞLER PEŞİNDEYİM!

Bu dönem bizim okula yeni bir öğretmen geldi. Herkes çok iyi olduğunu söylüyor. Ben de tanışmak istedim. Bahçede görünce hemen yanına gittim. "Merhaba öğretmenim, ben Levent." dedim. "Biliyorum Levent... Ben de **Mustafa Orakçı**." dedi. Beni tanınmasına şaşırdım ama bir şey demedim. Biraz muhabbet ettik. Memleketinin Çanakkale Çan olduğunu söyledi. Önce Mustafa Öğretmen'i kekeme sandım ama meğerse Çan, Çanakkale'nin ilçesiymiş.

Neyse o teneffüs çok şey konuştuk. 1979 yılında doğduğunu, daha önce Sakarya ve Urfa'da öğretmenlik yaptığını anlattı. Ayrıca çocuklar için yazdığı kitaplar da varmış. Bu çok ilgimi çekti. "Şimdi ne yazıyorsunuz?" diye sordum. Etrafına baktı. Yakınlarda kimsenin olmadığından emin olunca kulağıma fısıldadı: "**Gizli bir proje üzerinde çalışıyorum. Bir çocuğun kardeşi ve arkadaşlarıyla yaşadığı maceraları yazıyorum.**" Sonra da sessizce yanımdan uzaklaştı.

İçime bir kurt düştü. Acaba yazdığı kişi ben miydim? Ne de olsa yaramaz bir kardeşim ve bir sürü komik arkadaşım var. Hayatım tam kitaplık hatta filmlik...

Bunu öğrenmenin bir tek yolu vardı. Teneffüslerde Mustafa Öğretmen'i gizlice takip ettim. Bir ara elini cebinden çıkarırken bir şey düşürdü. Bir kartvizitti bu. Üstünde **Derya Işık Özbay** yazıyordu. Eve gidince bu ismi internetten araştırdım. İlginç bilgiler edindim. Derya Işık Bey, şu an çeşitli dergilerde çizgi roman ve karikatür çiziyormuş. Ayrıca kitap çizimleri de varmış! Nasıl çiziyor merak ettim açıkçası.

Mustafa Öğretmen'i en son bizim Mert'le konuşurken gördüm. Artık hiç şüphem kalmadı. Kesin bizi yazıyor! Umarım her şeyi yazmaz. Yoksa nasıl çıkarım insan içine?

LEVENT

YÜZYILLIK MEKTUBUN SIRRI

Yazan: Mustafa Orakçı

Resimleyen: Derya Işık Özbay

Yayın Yönetmeni: Savaş Özdemir

Editör: Tülay Öncü

Kapak Uygulama: Sude Zümrüt

İç Tasarım: Esra Burak

Baskı - Cilt: Seçil Ofset

100. Yıl Matbaacılar Sitesi 4. Cad. No77 Bağcılar / İSTANBUL

Tel: (0212) 629 06 15

Sertifika No: 12068

ISBN: 978-605-08-3183-2

Raf: 6 - 10 Yaş Öykü Hikaye

Kasım/2019

Timaş Basım Ticaret ve Sanayi AŞ

Cağaloğlu, Alemdar Mah. Alay Köşkü Cad. No:5 Fatih/İstanbul

Kültür Bakanlığı Yayıncılık Sertifika No:12364

Tel: (0212) 511 24 24 (pbx)

timascocuk.com • timascocuk@timas.com.tr

iyi ki kitaplarım var...

İÇİNDEKİLER

DAVETİYE.....	5
TÖREN	7
GİZEMLİ MEKTUP AÇILIYOR.....	11
CİDDİ BİR SORUNUMUZ VAR	17
MERT'İN OYUNU	22
YENİ İPUCU: GAZETE.....	30
TAKİP EDİLİYORUZ.....	37
KÂMİL'İN PLANI	40
HAZİNENİN PEŞİNDE.....	47
YAŞLI ÇINAR AĞACI	56
OYUN OYNAMAMA SIRASI BİZDE.....	69
SANDIK NASIL AÇILIR?.....	74
SONRA NELER OLDU?.....	87
HAYDİ SEÇ BİRİNİ	90
SÖZLÜK.....	92

DAVETİYE

Geçtiğimiz gün çok ilginç bir olay oldu. Osman elinde bir davetiyeye çıkageldi. İşin ilginç yanı, Osman'ın getirdiği davetiyenin üzerinde tayfadaki herkesin adı yazıyordu. Hayatımızda ilk defa kendi adımıza bir davetiye aldık. Sınıftan arkadaşımız Ahmet, bizi bir etkinliğe davet ediyordu. Davetiye, yani daha doğrusu davetiyede yazanlar çok ilginçti.

KASABAMIZ POSTANESİNİN HAZIRLAMISIZ OLDUĞU "DEDEDEN TORUNA MEKTUP" ETKİNLİĞİNDE SİZLERİ DE ARAMIZDA GÖRMEKTEN GURUR DUYACAĐIZ.

YER: Kasaba Konferans Salonu

Tarih: 25 Temmuz Cumartesi

Saat: 18.30

Gerçeęi söylemek gerekirse, bu davetiyeden sonra başımıza neler geldi neler... Özellikle de arkadaşımız Ahmet'in...

Hepimiz o akşam güzelce hazırlandık. Herkes takım elbisesini giymişti. Bizim evde toplandık ve birlikte kasabadaki konferans salonuna doğru yola koyulduk.

Konferans salonu ağzına kadar doluydu. Etkinlięin konusu, herkes için çok ilginçti... Kasabadaki herkesi salona çekmişti. En ön sıranın arkasında,

bize ayrılan yere geçtik. Sanırım Ahmet,

bizi kendine yakın tutmak istemişti.

Onun oturduğu yerin arkasında oturacaktık.

TÖREN

Törenden önce Ahmet yanımıza geldi. Çok heyecanlı olduğu her hâlimden belli oluyordu. Hiç görmediği büyük büyük dedesinden böyle bir mektup alacağı için mutluydu.

Postane Müdürü'nün kürsüye çıkmasıyla program başladı:

- Ahmet Bey'in yüz yıl önce yola çıkan, bugün torununa ulaşacak olan mektubunu taşımaktan gururluyuz sevgili arkadaşlar. Bu, benim de ilk kez karşılaştığım bir durum.

Ahmet Bey'in, torunu Ahmet'e gönderdiği mektup bu akşam bekleme süresini tamamlıyor ve kendisine veriliyor. Bu mektup, aynı

zamanda bizim en geç ulaştırdığımız mektup. Emin olun, diğer mektupları çok daha kısa sürede ulaştırıyoruz.

Postane Müdürü'nün yaptığı espri bütün salonu güldürdü. Mert de fırsattan yararlanıp, aklına gelen soruları sormaya başladı:

– Ağabey, benim kafam karıştı doğrusu... Şimdi mektubu hangi Ahmet alacak?

– Torun Ahmet.

– Peki dedesi olan Ahmet neden almıyor?

– Çünkü o, çok çok uzun zaman önce rahmetli olmuş yani vefat etmiş.

– Ama ölüyken nasıl mektup yazmış?

– Hayattayken yazmış Mertçiğim.

– Yazdıktan hemen sonra mı ölmüş?

– Off Mert! Senin yüzünden programı dinleyemiyorum.

Postane Müdürü konuşmasını bitirirken sahneye Ahmet'i çağırdı. Sonra da oldukça eski olan mektubu Ahmet'e uzattı. Ahmet, kâh aldığı mektuba baktı kâh onu alkışlayan kalabalığa... Çok duygulandığı belli oluyordu. Postane Müdürü ile Ahmet'in fotoğrafı, yerel gazetenin fotoğrafçısı tarafından çekildi. Ahmet yerine oturur oturmaz onu tebrik ettik. Tören biterken Ahmet bize beklememizi söyledi.

- Tören bitmedi arkadaşlar. Mektubu açmak istiyorum. Ne dersiniz, birlikte açalım mı? Kalabalık dağıldıktan sonra dışarıda, postanenin önünde açar bakarız dedem neler yazmış diye...

Hepimiz bir ağızdan sevinçle bağırdık:

- Olur!

